

кръстоносци ти си съблѣкли кръвави ти дрѣхи, и облѣкли чисти, на боси съ слава отишли на Божий-гробъ. Тамъ ги посрештали съ кръстове духовенство то и иерусалимски ти християне, што се освободили отъ хомотъ тѣ на невѣрни ти. Всички се молили съ все сръдце и мило плакали (1099 год.). Слѣдъ това се заловили да уреждатъ призети ти земи. Наредили да нагласятъ отъ тия земи особно Иерусалимско кралство, и прѣстолъ тѣ на кралство то прѣдложили на Готфрида Булонскій, който най-много залѣгалъ да се приземе Божий-гробъ. Смирений Готфридъ се склонилъ да стане управникъ; нѣ начилъ да земе кралска титла, а се нареклъ »бранителъ и баронъ на Божий-гробъ.« На друга та година той се поминалъ отъ много трудове, та го наслѣдилъ братъ му Балдуинъ I.

Иерусалимско то кралство обхващало дълга та тѣсна планината ивица на Сирия (стара Финикия и Палестина). То се нагласило каквото западни ти европейски феодални държави. Кралъ тѣ ималъ малка власть; земи ти повече то били раздѣлени да ги владѣятъ рицари ти, които често се отричали да се покоряватъ на кралъ тѣ; духовенство то и крайморски ти търговски градове тако-речи били независими отъ кралева та власть.

На онова врѣме станали духовни рицарски ордени: Иоанити, Тамплиери и Тевтони, които много помогнали да се подкрѣпи Иерусалимско то кралство. Иоанитскій орденъ билъ нагласенъ отъ едно общество италиянски търговци, оште прѣди призимане то на Иерусалимъ. То основало тамъ манастиръ и болница на име то на Св. Иоана Кръстителя; тамъ намирали приемъ болни ти и бѣдни ти поклонници. Послѣ на това общество се присѣдинили много италиянски рицари, които се обричали да бранятъ поклонници ти отъ налитане то на мохамедане ти. Облѣкло то на тия рицари състояло отъ чърна мантия съ бѣлъ кръстъ, който ималъ осмь крайшта. Тамлиерскій орденъ (сир. на Храмовници